

eller en af dem ikke møder trods indkaldelse. Kriteriet kan også opfyldes, hvis et tilbud om børnesagkyndig rådgivning eller konfliktmægling er blevet modtaget, og rådgivningen eller mæglingen er afsluttet uden opnåelse af enighed, herunder på grund af en af parternes udeblivelse. Parterne skal have besked om, at statsforvaltningen har afsluttet sagsbehandlingen. Samtidig skal de vejledes om, at de inden 4 uger kan anmode om at få sagen indbragt for retten, jf. stk. 1, 2. pkt. I mange tilfælde vil meddelelse blive givet skriftligt ved et brev fra statsforvaltningen, der naturligvis må afsendes hurtigst muligt efter sagsbehandlings afslutning. Beslutningen kan også træffes under et møde, hvor parterne er til stede og underrettes.

Ifølge *stk. 1, 2. pkt.*, kan en part inden 4 uger efter, at den pågældende har modtaget meddelelse om, at statsforvaltningen har afsluttet sagsbehandlingen, anmode statsforvaltningen om at indbringe sagen for retten. Det er en betingelse, at den part, der anmoder om indbringelse for retten, anmoder om en afgørelse om forældremyndigheden. Spørgsmål om samvær kan ikke særskilt indbringes for retten. Hvis betingelserne er opfyldt, har statsforvaltningen pligt til at indbringe sagen for retten, medmindre afslutningen af sagen skyldes, at den, der anmoder om indbringelse, selv er udeblevet fra møde i statsforvaltningen. Formålet med denne undtagelse er at hindre, at en part, der ønsker en retsafgørelse om forældremyndigheden, omgår reglerne om forligsbestræbelser ved at udeblive fra møde i statsforvaltningen. Fristen for anmodning om indbringelse for retten er fastsat til 4 uger. Om indbringelse for retten henvises til afsnit 3.4.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget. Se i øvrigt bemærkningerne til § 43 i forslaget til ændring af ægteskabsloven.

Stk. 2 regulerer, hvornår en part i en forældremyndighedssag efter § 9, stk. 2, § 12 eller § 13, kan kræve, at sagsbehandlingen i statsforvaltningen afsluttes med henblik på, at sagen indbringes for retten. Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.4.1. Det er et krav, at den, der ønsker sagen indbragt for retten, har givet møde og er vejledt i statsforvaltningen. Er modparten f.eks. to gange udeblevet fra møder i statsforvaltningen trods indkaldelse, kan den, der har anmodet om en afgørelse om forældremyndigheden, kræve, at statsforvaltningen afslutter sagen med henblik på indbringelse for retten.

Efter forslagets *stk. 3* kan statsforvaltningen i særlige tilfælde imødekomme en anmodning fra en part om, at sagen afsluttes og indbringes for retten, selv om de betingelser, der følger af stk. 1 og 2, ikke er op-

fyldt. Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.4.1.

Det er et særligt spørgsmål, hvem af parterne, der skal betragtes som sagsøger henholdsvis sagsøgte i sager, der indbringes for retten af statsforvaltningen. Der henvises herom til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 1, om retsplejelovens § 448 a.

§ 31:

Forslagets § 31, *stk. 1*, beskriver den administrative rekurs. Klageadgangen blev lovfæstet i 2004 i forbindelse med regelforenklingen på det familieretlige område, jf. den gældende § 31, stk. 1, der i vidt omfang videreføres. Efter den gældende regel kan statsamtets afgørelser "efter denne lov" påklages til justitsministeren, bortset fra afgørelser efter § 14, stk. 1-4. Klageinstansen er nu ministeren for familie- og forbrugeranliggender (Familiestyrelsen).

Som følge af, at der foreslås indført nye bestemmelser om bl.a. statsforvaltningernes indbringelse for retten af sager om forældremyndighed og samvær, er undtagelserne til klageadgangen udvidet. Det foreslås, at statsforvaltningens beslutning om at afslutte en sag om forældremyndighed og om at indbringe sagen for retten eller at undlade det ikke kan påklages til Familiestyrelsen. Baggrunden herfor er for så vidt angår beslutninger om indbringelse for retten, at sagen herefter henhører under domstolene. I de modsatte situationer er partens krav på at få sagen indbragt for retten udtrykkeligt reguleret i den foreslåede bestemmelse i § 30 b, stk. 2. Kun statsforvaltningens afslag på at imødekomme en anmodning efter § 30 b, stk. 3, fordi det skønnes, at der ikke foreligger særlige omstændigheder, kan påklages administrativt.

Stk. 2 viderefører den gældende § 31, stk. 2-3. Det foreslås dog tilføjet, at der kan fastsættes administrative regler om børnesagkyndig rådgivning og konfliktmægling. Derudover er der foretaget visse sproglige justeringer.

Til § 2

(lov om ægteskabs indgåelse og opløsning)

I ægteskabsloven foreslås de nye regler – i modsætning til i lov om forældremyndighed og samvær – ikke indført ved et nyt samlet kapitel om sagsbehandling. Bestemmelserne til udmøntning af kommunalreformen på det familieretlige område er derimod indsat i afsnittet om separation og skilsmisse. Der indføres her en række nye bestemmelser om kompetencen og sagsbehandlingen.